

Voorzitter

hebt dan ook voorstellen gedaan om de interactie te verbeteren. Ook op andere punten heb je meegedacht over verbeteringen in de werkwijze van de Kamer, zoals wij onlangs nog konden lezen in het internetweekboek van de voorzitter van de Kamer die thans op de Antillen is.

Theo, wat ons blijvend zal heugen, is je markante verschijning. Je beschikt over een ijzeren conditie. Ondanks je handicap was jij er altijd. Je hebt je door de beperking van je handfuncties nooit laten beperken. Sterker nog, je laat in deze zaal een zeer tastbare herinnering na. Degenen die hun interrupties met handgebaren willen ondersteunen, zullen je het nog lang in dank afnemen: de voetpedalen bij de interruptiemicrofoons zijn er op jouw voorstel gekomen. En die laten wij daar. Ooit zou je oud-fractievoorzitter Jaap de Hoop Scheffer in een vergadering hebben gezegd dat "toch niemand auto rijdt zonder handen aan het stuur". Alleen jij, Theo, hebt laten zien dat het ook zonder kan. Dit is overigens geen aanbeveling voor u allen in de zaal! Alleen Theo kan dat.

Theo, in NRC Handelsblad stond ooit als kop boven het artikel waarin werd uitgemeten wie de voorzitter was van de enquêtecommissie Bijlmerramp: "een terriër die irritant kan zijn". Een terriër was je zeker, en dat is maar goed ook. En irritant was je vast soms ook wel, maar we zullen je ons toch vooral herinneren als een goed parlementariër en een prettige collega.

Theo, wij wensen je alle goeds in je persoonlijk leven en veel succes in je nieuwe functie als voorzitter van het Hoofdproductschap Akkerbouw.

(Applaus)

De **voorzitter**: Van dit ontslag is mededeling gedaan aan de voorzitter van het Centraal Stembureau en aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Aan de orde is **het mondelinge vragenuur**, overeenkomstig artikel 136 van het Reglement van orde.

Vragen van het lid Bussemaker aan de minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over **het voornemen om oudere werknemers bij de overheid plaats te laten**

maken voor jongere werknemers.

□

Mevrouw **Bussemaker** (PvdA): Voorzitter. Vorige week werden wij verrast door de uitspraak van minister Remkes dat hij oudere werknemers bij de overheid de kans wil geven vervroegd uit te treden om op deze manier plaats te maken voor jongere werknemers. Dat zou, zo begrijp ik, tot een evenwichtiger samenstelling van het ambtenarenkorps moeten leiden. Vanuit het oogpunt van werkgeverschap valt daar in de huidige situatie ook wel iets voor te zeggen, maar tegelijkertijd horen wij van een andere minister, minister De Geus, dat oudere werknemers langer moeten werken. Ik citeer uit een recente nota van zijn hand: Het beleid van jong voor oud is geen optie. Alles is erop gericht mensen langer te laten doorwerken.

Twee ministers uit hetzelfde kabinet en zij doen precies het tegenovergestelde. Terwijl de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangeeft dat alle werknemers moeten blijven werken, stelt de minister van BZK voor dit bij het Rijk af te schaffen. Je gelooft je oren toch niet. Is hier sprake van een dubbele moraal? Iedereen moet blijven werken, behalve bij het Rijk.

De kabinetsmaatregelen brengen ouderen toch al in de klem en vergroten hun onzekerheid. Zij worden hard getroffen door het beleid, onder meer door de invoering van de sollicitatieplicht bij 57,5 jaar, het afschaffen van de fiscale ondersteuning bij VUT en prepensioen, het afschaffen van fiscale stimulansen voor onderwijs voor oudere werknemers, strengere herkeuringen in de WAO en het schrappen van de vervolgtuitkering WW.

Mevrouw de voorzitter. De ministers hebben veel uit te leggen! De minister van BZK vraag ik of het klopt dat hij een ontwerpvoorstel heeft gemaakt dat hij deze week wil voorleggen aan de Ministerraad. Blijft hij nog steeds bij zijn voornemen om eerst ouderen te laten afvloeien? Zo ja, hoe gaat hij dat dan uitvoeren? Wordt de VUT en het prepensioen voor ambtenaren dan bijvoorbeeld niet afgeschaft? De minister van Sociale Zaken wil ik vragen wat hij eigenlijk vindt van de

opvattingen van zijn collega Remkes. Illustreert hij niet als geen ander hoe hopeloos het kabinetsbeleid eigenlijk is als voornemens van het kabinet door de eerste de beste collega die als werkgever optreedt terzijde worden geschoven? Wat gaat hij andere werkgevers zeggen die hetzelfde als Remkes zeggen? Hoe gaat hij nu echt werk maken, serieus vormgeven aan het meedoen en participeren van oudere werknemers? Door alleen te bezuinigen of is hij ook van plan een actief beleid te ontwikkelen om te stimuleren dat oudere werknemers langer kunnen blijven werken, bijvoorbeeld door leeftijdsbewust personeelsbeleid, brugbanen, deeltijdpensioen, enz.?

□

Minister **Remkes**: Mevrouw de voorzitter. Het zal mevrouw Bussemaker verbazen dat ik bijna even verrast was als zij toen ik verleden week een aantal publicaties zag. Natuurlijk vraag je jezelf dan af hoe dat is kunnen gebeuren. Ik heb daarom geprobeerd dat eens te reconstrueren. Voor de vakantie heeft het kabinet gesproken over de vraag wat redelijke spelregels zouden zijn bij afslanking van de departementen. Het is de Kamer bekend dat de maatregelen uit het Strategisch akkoord en uit het Hoofdlijnenakkoord bij de sector Rijk nopen tot een zekere afslanking. Op dat moment is in het kabinet afgesproken om daar later weer over te spreken maar dan in wat meer specifieke zin. Er komt dan een interdepartementaal proces op gang waarin natuurlijk ook stukken aan de orde zijn geweest. Ik denk dat iemand op een gegeven ogenblik dacht dat iets wellicht wel interessant zou zijn voor het ANP, dat vervolgens een deel van het desbetreffende stuk op het net van het ANP is verschenen en dat dit vervolgens heeft geleid tot een buitengewoon selectieve berichtgeving daarover. Het resultaat is opgewonden Kamerleden, deze mondelinge vragen en een scheve beeldvorming bij de burger.

Voorzitter. Wat is er nu echt aan de hand, want natuurlijk is er wel iets aan de hand. De noodzaak tot het opvangen van de personele gevolgen van de reorganisaties die verband houden met de invulling van de taakstellingen moet worden

Remkes

gezien in de context van de volgende ontwikkelingen.

1. De sector Rijk is net als de sector Defensie in deze kabinetsperiode te beschouwen als een krimpsector gelet op de volume- en efficiëncytaakstellingen die door het vorige en het huidige kabinet zijn opgelegd.

2. Het personeelsbestand zal de komende jaren verder vergrijzen met als gevolg dat over vijf à zes jaar een grote groep oudere werknemers zal beginnen uit te stromen.

3. Het kabinetsbeleid is erop gericht de arbeidsparticipatie van ouderen te bevorderen.

4. Voor de continuïteit en kwaliteit van de dienstverlening is een goede leeftijdsopbouw van het personeelsbestand essentieel. Gezien de eerder voorziene uitstroom van oudere werknemers is het des te meer van belang om jongere werknemers te behouden voor de sector.

Het gaat dus om het formuleren van de spelregels die toegepast worden bij afslanking en ik kan mevrouw Bussemaker verzekeren dat er tot op dit moment door mij nog geen brief is ondertekend.

Voorzitter. Dat is de context. Ik kan mij voorstellen dat mevrouw Bussemaker, maar ook anderen, op grond van de berichtgeving in de pers tot de conclusie zijn gekomen dat er kennelijk sprake is van tegengesteld kabinetsbeleid. Dit is dus niet aan de orde.

Er is wel sprake van een kortere-termijnproblematiek. Er is ook en misschien wel juist sprake van de inzet van de minister van BZK om de randvoorwaarden waaronder ouderen kunnen uitstromen, een beetje binnen de perken te houden. Werkgevers grijpen natuurlijk heel gemakkelijk en snel naar dit middel. Mijn voornemen is in lijn met het kabinetsbeleid dat is gericht op een langere inzet van ouderen en ook met de inzet in de FPU-discussie. Aanvullende regelingen zullen in ieder geval worden toegespitst op individuele gevallen en dus niet op categorieën. Het kabinet komt hierover echter nog volop te spreken.

Daarnaast speelt de wat meer fundamentele discussie met de bonden over het zogenaamde "last in, first outstroom". Je kunt je tegen de achtergrond van de feiten en omstandigheden die ik zojuist noemde, afvragen of het wel verstandig is om dit systeem ook in de toekomst zo strikt te hanteren.

□

Minister **De Geus**: Mevrouw de voorzitter. Na de beantwoording van collega Remkes heb ik het iets gemakkelijker, omdat de eerste vraag van mevrouw Bussemaker luidde: "wat vindt u van de opvattingen van collega Remkes." Ik schaar mij achter de opvattingen die collega Remkes zojuist heeft vertolkt. Ik ben het daarmee eens. De vraag was natuurlijk: wat vindt u van de indruk van de opvattingen van collega Remkes zoals die in de media is weergegeven. Ik ga ervan uit dat de heer Remkes die vraag al voldoende heeft beantwoord.

De tweede vraag was wat ik tegen andere werkgevers zal zeggen. Mijn antwoord sluit aan bij het citaat dat mevrouw Bussemaker zelf koos. Dit is de algemene lijn naar werkgevers en dus ook naar onszelf als werkgever voor de overheid.

Op de derde vraag hoe wij werk zullen maken van de participatie van ouderen, antwoord ik dat wij hiervoor vier sporen zullen volgen. In de eerste plaats het spoor van de overheid als werkgever. In de tweede plaats het spoor van de overheid als sociale wetgever. Ik denk dan aan de verschillende maatregelen die in het Hoofdlijnenakkoord en in het Strategisch akkoord voor mijn portefeuille zijn opgenomen. In de derde plaats het spoor van de overheid als fiscaal wetgever. Ik wijs dan op de fiscale maatregelen waarover thans wordt gediscussieerd. In de laatste plaats het spoor van de overheid als gesprekspartner in de richting van de samenleving.

Ik kom hierop terug als ik het beleidsprogramma van mijn ministerie presenteer bij de begrotingsstukken die de Kamer op prinsjesdag zal ontvangen.

Mevrouw **Bussemaker** (PvdA): Voorzitter. Ik vind het antwoord van de bewindslieden niet bevredigend, ook al lijkt het zo simpel. Minister Remkes zegt dat er niets aan de hand is. Eigenlijk zegt hij dat het allemaal de schuld is van de media; het is gewoon verkeerd opgeschreven. Hij beschuldigt de radio en de kranten, die hebben het verkeerd gedaan. Maar hoe komen zij aan die berichten? Het is toch te simpel om te zeggen dat het de schuld is van de media of van een individuele ambtenaar die iets heeft laten uitlekken.

Het doet mij overigens deugd dat hij nu aangeeft dat hij het in het algemeen eens is met de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Ik herhaal echter mijn vraag of minister Remkes het voornemen heeft om zo'n plan aan het kabinet voor te leggen of is zijn antwoord op die vraag klip en klaar: nee, dat doe ik niet.

Ik vraag aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid welke concrete positieve maatregelen hij zal treffen. Hij zegt dat hij iets aan sociale wetgeving wil doen, fiscale maatregelen zal treffen en dat hij de gesprekspartner van de samenleving wil zijn. Wij weten dat al die maatregelen van het kabinet bezuinigingen inhouden en dat zij rechten van mensen afnemen. Ik zou wel eens willen weten welke positieve maatregelen de minister zal ontwikkelen opdat oudere werknemers echt worden gestimuleerd om langer door te werken.

Minister **Remkes**: Voorzitter. Ik heb geprobeerd om een reconstructie te geven van hoe publiciteit ontstaat. Ik heb tegelijkertijd gezegd dat er nog geen sprake is van een ondertekende brief of van een ondertekend voorstel aan het kabinet. Als mevrouw Bussemaker vraagt of de minister van BZK van plan is om iets aan het kabinet voor te stellen, is het antwoord "ja". Er moeten natuurlijk fatsoenlijke spelregels worden gehanteerd bij de afslanking van departementen; dat is ook de verantwoordelijkheid van een minister van BZK. Dat gebeurt juist om gedwongen ontslagen zo veel mogelijk te beperken.

Over de lijnen die ik net heb geschetst, heeft wat mij betreft vanaf het begin geen enkel misverstand bestaan. Ik schrijf geen krantenverhalen. Ik probeer mij er nu niet goedkoop van af te maken, maar aan te geven dat het verhaal en de problematiek aanmerkelijk genuanceerder zijn dan het beeld dat is opgeroepen. Ik ben mevrouw Bussemaker erkentelijk dat zij mij via de mondelinge vragen hiertoe in de gelegenheid stelt.

Minister **De Geus**: Voorzitter. Mevrouw Bussemaker heeft mij gevraagd, te concretiseren hoe ik werk ga maken van de door mij aangeduide sporen. Zij accentueerde daarbij het belang van positief getinte maatregelen: het stimuleren

De Geus

van ouderen om te blijven werken en het afremmen van voortijdig uittreden. Op haar vraag kan ik nu niet concreet ingaan. Wat de concretisering van maatregelen betreft, beraadt het kabinet zich nog op datgene wat in 2004 zijn beslag zal krijgen. Een en ander maakt onderdeel uit van de prinsjesdagstukken.

Het is waar dat het bevorderen van de participatie van ouderen niet alleen het afremmen van vervroegd uittreden omvat. Ook het positieve element moet worden benadrukt. Het moet leuker, beter en prettiger worden voor ouderen om te blijven deelnemen aan de samenleving, niet alleen om financiële redenen, maar ook omdat de arbeid daarop is toegesneden. Dat is nog een vrij lang proces, waar ook de overheid als werkgever in moet stappen. De overheid is nadrukkelijk gesprekspartner in de samenleving. In alle bescheidenheid gaat het om een vrij omvangrijke cultuuromslag. Wij zullen ons daarvoor inspannen, maar het voert te ver om daar in dit vragennummer verder op in te gaan. Mevrouw Bussemaker heeft zeker een punt: ook positieve beïnvloeding zou deel uit moeten maken van het beleid.

Mevrouw **Van Oerle-van der Horst** (CDA): Minister Remkes zegt naar de spelregels te willen kijken, en dat doet hij tijdens het spelen. Er zijn afspraken gemaakt. Ik hoor hem heel weinig zeggen over de kwaliteit die oudere werknemers hebben of over de waardering die er voor hen bestaat. Daarnaast is onderzoek gedaan. Het ziekteverzuim onder ouderen is bijvoorbeeld laag. Hoe wil de minister hieraan verder inhoud geven? Ook krijgen wij signalen dat op verschillende onderdelen van zijn ministeries mensen worden aangemoedigd om gebruik te maken van de VUT-regeling. Mensen van boven de 55 krijgen het aanbod om te worden "opgeplust" in hun salarisschaal als zij maar vervroegd willen uittreden.

Minister **Remkes**: Wat mij betreft is er geen sprake van een misvatting over de waardering voor oudere werknemers in de rijksdienst. Dat beeld moet ook zeker niet worden opgeroepen. Daarom heb ik het in de publiciteit ontstane beeld, dat Remkes de oudere werknemers eruit zou willen smijten, buitengewoon

betreurd. Ik heb net al gesteld dat dit helemaal niets met de werkelijkheid te maken heeft. De vraag wat de plaats is van de FPU en eventueel andere regelingen bij de afslankingsoperaties, is wel aan de orde. Dat is overigens ook een kwestie van consistentie in kabinetsbeleid. Daarom is het juist nodig dat de spelregels tussen en binnen departementen worden gecoördineerd. Het is aan de werkgever van rijkszijde om die regels samen met de collega's op te stellen. In dat kader worden er voorstellen ontwikkeld.

Mevrouw **Van Oerle-van der Horst** (CDA): Voorzitter...

De **voorzitter**: Mevrouw Van Oerle, ik heb gezegd dat u één vraag mocht stellen aan een van beide ministers.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Ik stel graag een vraag aan minister De Geus, maar het valt mij op dat minister Remkes het heeft over "selectief lekken". Ik heb het zo allemaal niet gezegd. Ik heb de indruk dat er bij BZK weer zo'n notitie rondzweeft waarin wordt geregeld dat ouderen er met een mooie regeling uit moeten. Door een andere, slechte regeling moeten ouderen die in de bijstand zitten, de arbeidsmarkt op.

De **voorzitter**: Wat is uw vraag, mevrouw Van Gent? Aan wie stelt u de vraag?

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Ik vraag minister De Geus of minister Remkes misschien met een wild idee is gekomen waarvan de heer De Geus dacht: waar is hij nu helemaal mee bezig? Of was er een idee van minister Zalm, die zo zit te knikken achter de ministerstafel?

Minister **De Geus**: Het antwoord op uw vraag is "nee". Ik prijs uw fantasie. De uitleg van de heer Remkes is de enige juiste.

De heer **Bakker** (D66): Ik heb een vraag over de spelregels die de minister formuleert. Hij zegt dat het bestand dreigt te vergrijzen. De participatie van ouderen wil hij bevorderen, maar hij wil ook een leeftijdsopbouw waarin jongeren zijn behouden. Dat zijn geen spelregels, want je kunt er alle kanten mee uit. Ik begrijp daarom wel dat uit die

spelregels het signaal ontstaat dat de overheidswerkgever kennelijk, net als andere werkgevers, eenvoudig naar het middel van vervroegde uitstroming van ouderen wil grijpen. Mijn vraag aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties is op welke manier hij dat signaal wil voorkomen en op welke manier hij dat aan de andere ministeries communiceert. Als ik het wel heb, stroomt daar namelijk al een aantal ouderen uit. Kortom, op welke manier maakt hij het signaal onder meer voor de andere werkgevers, die eveneens krimpen, helder?

Minister **Remkes**: Ik overweeg om aan het kabinet voor te stellen daarbij een onderscheid te maken tussen de korte en de langere termijn. Ik heb er geen enkel probleem mee dat als het kabinet heeft ingestemd met een bepaald voorstel, dit aan de Kamer te laten weten. Ik wil niet dat een gevoel van geheimzinnigdoenerij blijft hangen.

De heer **De Wit** (SP): Ik heb een vraag aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Deze bewindsman heeft bij de Kamer een wetsvoorstel ingediend om werkgevers die ouderen ontslaan, te beboeten. Hij is ook voorstander van het invoeren van een sollicitatieplicht voor mensen die ouder zijn dan 57,5 jaar. Als de ene minister mensen ontslaat, vindt hij dan dat zij weer aan het werk moeten, bijvoorbeeld als ambtenaar, omdat er een sollicitatieplicht is?

Minister **De Geus**: De maatregelen waarop de heer De Wit doelt, zijn onderdeel van het regeerakkoord. Het zijn dus geen eenzijdige voorstellen van mij, maar breed gedragen beleidsvoornemens. De boete waarop hij duidt, betreft niet elk ontslag van een oudere werknemer, maar een onevenredig ontslag van oudere werknemers. Uit het betoog van de heer Remkes blijkt dat het niet zijn bedoeling is om oudere werknemers bij voorrang te ontslaan, maar om een einde te maken aan het privilege van oudere werknemers om bij voorrang in dienst te blijven.

Het tweede voornemen waarop de heer De Wit duidt is de sollicitatieplicht. Ik acht het heel verstandig dat ook als oudere werknemers niet langer emplooi kunnen vinden bij de overheid, de mogelijkheden worden benut om voor hen elders een plek

De Geus

te vinden op de arbeidsmarkt. Met andere woorden: als oudere werknemers de overheidsdienst verlaten, staat dit wat mij betreft niet per definitie gelijk met het verlaten van het arbeidsproces en vandaar ook de sollicitatieplicht.

Vragen van het lid Douma aan de minister en de staatssecretaris van Financiën over **de aankondiging van het kabinet om voorlopig af te zien van de in het regeerakkoord aangekondigde fiscale afroaming van topinkomens.**

De **voorzitter**: Ik vraag de heer Douma kort en bondig te formuleren, aangezien hierna nog twee series mondelinge vragen aan de orde komen.

□

De heer **Douma** (PvdA): Voorzitter. Ik heb de tekst van het regeerakkoord opgeslagen en de volgende passage gevonden: het is onverantwoord en niet aanvaardbaar dat in moeilijke economische tijden veel bestuurders van ondernemingen, in schril contrast met de werknemers, bovenmatige inkomensontwikkelingen kennen. Vervolgens wordt in het regeerakkoord de inzet van fiscale instrumenten aangekondigd om die bovenmatige inkomensontwikkelingen van topondernemers af te romen.

Vorige week werden wij verrast door berichten in het Financieele Dagblad en een aantal andere kranten dat de minister en staatssecretaris van Financiën van die plannen af lijken te willen zien, onder andere omdat er een gedragscode tot stand komt. De commissie-Tabaksblad heeft hiertoe een aantal aanbevelingen gedaan voor de kwaliteit van het ondernemingsbestuur.

Ik heb hierover de volgende vragen. Klopt de berichtgeving in het Financieele Dagblad en andere dagbladen? Beschikken minister en staatssecretaris over een document waarin hun gewijzigde voornemen aan de Kamer kenbaar wordt gemaakt en kunnen wij daarvan kennis nemen? De gedragscode van de commissie-Tabaksblad geeft een aantal aanbevelingen die tot niets verplichten. Dat betekent dat vanuit de gedragscode geen dwingende invloed uitgaat op de hoogte van de

topinkomens. Over het niveau van topinkomens wordt in de gedragscodes zelfs helemaal niets gezegd. Het is daarom zeer de vraag of de gedragscode er toe zal leiden dat topinkomens in de toekomst gematigd zullen worden. Bovendien is het volstrekt onduidelijk wat de effecten van deze gedragscode zullen zijn. Deelt de minister de mening dat met het uitstel van de fiscale maatregelen de druk van de ketel wordt gehaald met als risico een verdergaande buitensporige inkomensontwikkeling aan de top en aantasting van het toch al broze draagvlak voor een beheerste loonkostenontwikkeling?

De **voorzitter**: Punt! Ik heb u gevraagd kort en kernachtig te zijn en het woord is nu aan de minister van Financiën.

□

Minister **Zalm**: Voorzitter. De heer Douma is er wat vroeg bij, want wij zijn van plan om in de stukken die op prinsjesdag worden gepresenteerd, in te gaan op het corporate governance vraagstuk in den brede, waaronder ook het beloningsbeleid valt. Het kabinet is dus nog bezig met de voorbereiding van deze stukken. Eigenlijk zou ik hierover het liefste na prinsjesdag met de Kamer van gedachten wisselen, omdat dan door het kabinet gedragen standpunten op tafel liggen.

Toch wil ik een aantal opmerkingen maken over het vrijblijvende karakter van de aanbevelingen van de commissie-Tabaksblad. Het is niet zo dat de code tot niets verplicht, want er zal ook een wettelijke verankering van de code moeten plaatsvinden. In de jaarverslagen zullen directies moeten aangeven op welke punten en waarom eventueel van de code wordt afgeweken. Het feit dat sommige mensen zich geweldig opwinden over de aanbevelingen van de commissie-Tabaksblad is een indicatie dat de code serieus wordt genomen. Als een bedrijf van de code afwijkt, wordt er aangetekend dat het blijk geeft van slecht corporate governancegedrag. Dat zien wij ook gebeuren in Groot-Brittannië, waar dit systeem al functioneert.

Hiertoe moeten een aantal wetswijzigingen worden doorgevoerd. Een van de belangrijkste is het toekennen aan de Algemene

vergadering van aandeelhouders van de bevoegdheid om het beloningsbeleid vast te stellen. Dit betekent dat commissarissen en Raad van bestuur niet meer op eigen houtje kunnen beslissen over de beloningen, want de speelruimte voor individuele arbeidsovereenkomsten op dit niveau zal worden ingeperkt door de Algemene vergadering van aandeelhouders. Fiscale maatregelen zijn altijd wat grofwerkend en daarom is het lastig daarmee een toegespitste situatie aan te pakken. Wij komen hierop echter graag uitvoeriger en gesteund door een kabinetsstandpunt terug in de stukken van prinsjesdag.

De heer **Douma** (PvdA): Voorzitter. Uit dit antwoord blijkt niet duidelijk het standpunt van de minister op dit punt. Hij geeft namelijk alleen aan dat hij hierover nadenkt. In het regeerakkoord staat echter dat hij dienaangaande met maatregelen wil komen. Ik vraag de minister dan ook om dat voornemen uit het regeerakkoord gestand te doen en dat soort fiscale maatregelen voor te stellen.

De minister zegt terecht dat de commissie-Tabaksblad aanbevelingen heeft gedaan. De ondernemingen moeten aan die aanbevelingen voldoen of zij moeten een en ander uitleggen. In de aanbevelingen van de commissie wordt weliswaar over het beloningsbeleid gesproken, maar helemaal niet over de toegestane hoogte van de topinkomens. Zelfs als de ondernemingen zich aan de gedragscode van Tabaksblad houden, dan nog is er niets geregeld over de hoogte van de topinkomens. Vandaar dat ik mijn verzoek herhaal of de minister op prinsjesdag toch een voorstel doet voor de fiscale afroaming.

Minister **Zalm**: Voorzitter. Op prinsjesdag komen wij in ieder geval met een verhaal. Wij wachten af of dat voldoende is voor de heer Douma en uiteraard de rest van de Kamer.

Wat is bijvoorbeeld een redelijk inkomensniveau voor een topvoetballer of een topviolist dan wel een filmer? Ik zou het niet weten. De tijd dat Sociale Zaken de hoogte van zo'n inkomen zou bepalen, ligt al dertig jaar achter ons. Ik kan dat dus niet bepalen.

De kern is dat er voldoende countervailing power moet zijn voor het vaststellen van een dergelijke